

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE

privind adoptarea opiniei referitoare la

Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor

**Vieți demne: de la dependența de ajutor la autonomie
Strămutarea forțată și dezvoltarea**

COM(2016) 234

În temeiul prevederilor art. 67 și ale art. 148 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 373/2013 privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene și ale art. 160 - 185 din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. – Luând în considerare opinia nr. 4c-19/1014 adoptată de Comisia pentru afaceri europene, în ședința din 20.09.2016, Camera Deputaților:

1. Salută această comunicare deoarece:

- propune instituirea unui cadru legal care să asigure persoanelor strămutate o viață demnă, care să le permită acestora să contribuie la bunul mers al societăților-gazdă până la returnarea voluntară sau relocarea lor;
- Comisia Europeană lansează totodată un apel către Uniunea Europeană și statele sale membre să se angajeze că vor depune mai multe eforturi, pe termen lung, pentru a aborda cauzele profunde ale migrației și strămutării;
- își propune să stabilească un cadru de politici orientate spre dezvoltare pentru a aduce în atenție situațiile de strămutare forțată; acest cadru se va concretiza sub forma unor recomandări;
- își propune să facă o analiză a situațiilor de strămutare forțată prelungită în țările partenere, cauzate de conflicte, violență și încălcări ale drepturilor omului, indiferent de statutul persoanelor strămutate în temeiul Convenției din 1951 privind statutul refugiaților.

2. Susține această comunicare întrucât:

- pe fondul conflictului, al violențelor și al încălcării drepturilor omului, ce se manifestă în prezent la nivel global, s-au înregistrat mai mult de 60 de milioane de persoane - refugiați și persoane deplasate intern (IDP) - care au fost și sunt strămutate forțat, lucru care a condus la atingerea celui mai ridicat nivel de strămutări forțate, înregistrat după cel de-Al Doilea Război Mondial;

- persoanele care au dobândit calitatea de refugiați sau de persoane strămutate, provenind din zonele de conflict, nu au perspectivă de dezvoltare și nu au posibilitatea de a beneficia de drepturi sociale și economice nici în țările de origine și nici în statele de primire;
- menționează că, în afară de protecția juridică, de asigurarea alimentelor și a cazării, persoanele strămutate forțat au nevoie și de acces la locuri de muncă și la servicii precum asistența medicală, educație și locuințe;
- programele propuse acestor categorii de persoane încearcă să redea autonomia individuală, respectiv capacitatea persoanelor, a gospodăriilor sau a comunităților de a-și asigura nevoile de bază și de a beneficia de drepturile sociale și economice într-un mod durabil și demn - așa cum este prevăzut în Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă;
- va contribui la consolidarea corelării dintre asistența umanitară și cea pentru dezvoltare prin implicarea timpurie a tuturor factorilor de decizie, la elaborarea și aplicarea unor strategii și programe coerente, la promovarea cooperării regionale, la intensificarea schimbului de informații, la evaluări coordonate - cadre analitice comune, cicluri de programare și financiare coordonate.

3. Consideră că:

- acest document este un nou cadru de politici care se adresează persoanelor strămutate, ce va sta la baza unei noi modalități de abordare a strămutării forțate, orientată spre dezvoltare;
- documentul urmează demersurile lansate de Comisia Europeană prin Comunicarea: „Rolul acțiunii externe a UE în actuala criză a refugiaților” [JOIN (2015) 40], care încurajează și recomandă Uniunea Europeană și statele sale membre să se implice pe termen lung în gestionarea cauzelor migrației și strămutării;
- această comunicare s-a constituit totodată într-un preambul al summit-ului umanitar mondial organizat sub egida ONU în mai 2016; summit-ul a marcat demararea cooperării dintre UE și statele sale membre cu alți actori de pe scena globală în vederea lansării Agendei pentru umanitate;
- strămutarea forțată constituie o amenințare la adresa progresului și, din această perspectivă, refugiații și persoanele strămutate în interiorul țării devin persoane vulnerabile;
- o abordare corectă a direcției orientate spre dezvoltare trebuie să aibă în vedere atât refugiații, persoanele deplasate intern, persoanele strămutate, cât și gazdele acestora, concentrându-se pe vulnerabilitățile și capacitățile acestor categorii;
- este necesară realizarea unei sinergii între actorii umanitari și cei pentru dezvoltare, în ceea ce privește schimbul de informații privind analizele, realizarea de programe, previzibilitatea și flexibilitatea finanțării, inclusiv la nivel local, acolo unde are loc o creștere a răspunsurilor inovative, pentru a promova reziliența și autonomia persoanelor deplasate forțat prin educație de calitate, acces la oportunități economice și protecție socială.

4. Apreciază că:

- în majoritatea cazurilor, factorii principali care favorizează prelungirea situației de strămutare pentru o perioadă mai mare de 5 ani sunt întârzierile înregistrate în restabilirea păcii în multe dintre țările de origine, politicile restrictive aplicate de țările gazdă coroborate cu capacitatea redusă de a găzdui persoane strămutate forțat; la aceștia putem adăuga schimbările climatice și dezastrelor naturale care pot interveni – în acest context numărul persoanelor care ar putea fi deplasate forțat ar putea să se amplifice.
- în noul cadru de politici, adaptat contextului ca urmare a strămutărilor forțate la nivel global, cadru menit să maximizeze impactul sprijinului UE pentru refugiați și persoanele strămutate în interiorul țării, combaterea violenței împotriva femeilor ar trebui să fie o prioritate.

5. Atrage atenția asupra faptului că:

- în prezent, principalul răspuns al comunității internaționale la situațiile de criză care determină strămutarea forțată trebuie să fie reevaluat și remodelat conform situațiilor *de facto*, întrucât s-a bazat pe acordarea de asistență umanitară, presupunând că, de îndată ce criza inițială se stabilizează și nevoile imediate sunt satisfăcute, responsabilitatea soluțiilor pe termen lung trece în sarcina actorilor naționali și internaționali de dezvoltare;
- furnizarea de asistență umanitară este vitală, dar nu este suficientă pentru identificarea unor soluții durabile pentru refugiați, pentru persoanele dislocate în interior și pentru persoanele returnate;
- asistența umanitară a creat adesea o dependență de furnizare de ajutor, în absența altor surse de finanțare durabile de asistență pentru dezvoltare; cele mai mari probleme sunt legate de lipsa accesului la educație, la piața muncii, la servicii de bază pentru persoanele strămutate forțat și la îngreunarea accesului comunităților-gazdă la aceste servicii;
- trebuie luată în considerare contribuția socială și economică a persoanele strămutate cu forța pentru comunitățile-gazdă, prin extinderea piețelor de desfacere, creșterea cererii pentru bunuri și servicii, importul de noi competențe; ignorarea acestui aspect poate conduce la o atitudine negativă manifestată de comunitățile locale și de guvernele gazdă față de refugiați și persoanele strămutate intern;
- strămutarea forțată a devenit o problemă persistentă și complexă care creează o presiune imensă nu numai asupra persoanelor strămutate, ci și asupra țărilor, guvernelor și comunităților-gazdă și asupra donatorilor; toți actorii menționați au o responsabilitate comună - aceea de a reacționa; presiunea datorată aflului și șederii îndelungate a populațiilor strămutate devine deosebit de acută în comunitățile, țările și regiunile care sunt vulnerabile.

6. Apreciază că din perspectiva României:

- practica a demonstrat că tranziția de la intervențiile în situații de urgență și asistență umanitară la proiectele de dezvoltare nu este liniară, este complexă;
- adeseori asistența umanitară, în absența unor surse de finanțare alternative durabile și a asistenței pentru dezvoltare, a creat o dependență de furnizarea de ajutor; din această perspectivă cele mai mari probleme sunt legate de lipsa accesului la educație, la piața muncii, la serviciile de bază pentru persoanele strămutate forțat și la îngreunarea accesului comunităților-gazdă la aceste servicii;
- promovarea încrederii reciproce între persoanelor strămutate și membrii comunităților-gazdă ar putea diminua și, eventual, elimina dependența pe termen lung de asistență umanitară și ar sprijini reziliența celor două părți, în sensul sporirii capacității lor de a face față crizelor și schimbărilor viitoare;
- am susținut adoptarea concluziilor la reuniunea Consiliului afaceri externe (CAE) dedicat miniștrilor responsabili de cooperarea internațională pentru dezvoltare privind abordarea Uniunii Europene relativ la strămutarea forțată și dezvoltare, din 12 mai 2016; cu acest prilej reprezentantul României a subliniat necesitatea unei abordări coerente pentru vecinătatea estică și sudică, pe care noul Consens european privind dezvoltarea ar trebui să o reflecte, îndeosebi în ceea ce privește securitatea și credibilitatea;
- accentuarea corelării politicii de cooperare pentru dezvoltare cu politica de ajutor umanitar în vederea asigurării coerenței, complementarității și eficienței rezultatelor;
- țara noastră acordă asistență umanitară pentru refugiați și pentru persoanele dislocate intern și celor strămutate, în special prin organizații internaționale, având în vedere resursele limitate disponibile (Înaltul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați, Comitetul Internațional pentru Crucea Roșie, Fondul Internațional pentru Urgențe ale Copiilor al Națiunilor Unite etc.);

- vom participa cu o contribuție de 21,6 milioane euro în perioada 2016-2019 la Facilitatea pentru refugiații din Turcia, care a fost organizată de Comisie având la bază aceste principii.

7. Susține pe fond comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor „Vieți demne: de la dependența de ajutor la autonomie - Strămutarea forțată și dezvoltarea” – COM(2016) 234 – întrucât este fundamentată pe considerentul că ajutorul umanitar salvează vieți oferind elemente esențiale de bază, dar acesta nu este o soluție pe termen lung.

Această hotărâre a fost adoptată de către Camera Deputaților în ședința din 27 septembrie 2016, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

**PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR**

Florin IORDACHE

București, 27 septembrie 2016

Nr. 82.